UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Litio: ordinis Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis Aquinatis

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxiij. vi. no.Maij.

Sabbato. j. do. in. xl. de impedime[n]tis orationis. Sermo. xxj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70607

Visual Library

dati. A'ij ob infamijs ⁊ criminibus falſis plene purgati. Alij a varijs: diuerſiſq tribulationib⁹ ⁊ anguſtijs ad q̄eṭē ⁊ trāquillitatē ꝑducti. Narrēt iſta q̄ expti ſunt. Dicāt deuoti ſctī Nicolai: ſancti Frāciſci: ſcti Antonij: ſcti Bernardini: ſcti Petri martyris: ⁊ alioꝝ ſctōꝝum q̄d acceperūt: q̄d obtinuerūt illos inuocando. Clament pijſſime virginis fideles deuoti quot munera dei ad inuocationē noīs marie abūdāter impetrauerunt. De qua Bern̄. ait: In periculis: in anguſtijs mariā cogita mariaꝫ inuoca. Ergo ſimus prōpti ⁊ fiducialiter orādo inuocemus ſctōs: quoꝝ patrocinio obtinere poterimus hic gratiā ⁊ in futuro gl'iam in q̄ viuit deus trinus ⁊ vnus ꝑ infinita ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ Sabbato poſt diē cinerū de impedimētis cōtrarijs orationi: propter que orantes non exaudiuntur.

Sermo. xxj.

ERat enim ventus cōtrarius eis. Scribuntur hec verba Marci. vj. ⁊ in euāgelio hodierno. Cōquerūtur plurimi ⁊ quidē abſq̄ vlla ratiōe ꝙ in ſuis orōnibus nō exaudiunṫ a deo: nec impetrāt orādo qđ volunt. Sed nō intelligūt ꝙ vt Aug. inq̄t. xvj. q. j. c. decime. Benefacere ſemꝑ deus paratus eſt: ſed hoīm malicia prohibeṫ. Ceſſante ergo ex pte hominū defectu nō eſt correpta ad dādū manus oīpotētis dei liberaliſſima. Querit nāq̄ ipe vt ſua beneficia eroget mētes noſtras bene diſpoſitas. Unde naufragiū timētibus diſcipulis in nauicula cōſtitutis: ſicut in euāgelio hodierno legiṫ xp̄s dixit: Cōfidite. Nā ꝓpterea imminebat eis periculū ⁊ contrariebanṫ vēti: q: erat cor eoꝝ obcecatum: nec vt decebat cōfidebāt in virtute magiſtri ſui. Sic ⁊ orantibus euenire ſolet ꝙ q̄nq̄ nō exaudiunṫ: q̄ñ non orant cum ea ſpe ⁊ fiducia quam habere debent in benigniſſimo deo. Uerūtñ vt magis quieteṫ aīus eoꝝ qui dolēt ꝙ eoꝝ preces deus nō implet: in preſenti ſermone de impedimētis orōnis erim⁹ tractaturi: videbimuſq̄ qualia ſint impedimenta que cōtrarianṫ orātibus ne exaudianṫ: ſicut venti cōtrariebanṫ in mari diſcipulis. Et notabimus tria pn̄cipalia impedimenta.

Primū đr iniuſticia.

Scđm đr iniquitas.

Tertiū đr impatientia.

¶ De ꝓpter iniuſticiā vel orātis vel orationis vel eoꝝ ꝓ q̄bus oraṫ q̄nq̄ deus orōnes nō exaudit. Cap. j.

PRimū impedimentū quare multotiens deus non exaudit orātes dicitur iniuſticia que triplex eſſe pōt.

Prima eſt ex parte orātis.

Scđa ex parte orōnis:

Tertia ex parte eius ꝓ quo oraṫ.

¶ Prima iniuſticia eſt ex parte orātis: q̄ñ orans adeo eſt iniuſtus vt exaudiri nō mereaṫ. Sed ꝓ clariori noticia queritur vtrū pctōres impetrēt aliq̄d a deo ſuis orōnibus? Et arguiṫ ꝙ non ex verbis ſcripture. Scribiṫ nāq̄ Eſa. j. Cum extēderitis manus veſtras auertā oculos meos a vobis: ⁊ cū multiplicaueritis orationē nō exaudiā: manus em̄ veſtre ſanguine plene ſunt. ⁊ Eſa. lix. Ecce nō eſt abbreuiata manus dñi vt ſaluare neq̄at: neq̄ aggrauata eſt auris eius vt nō exaudiat: ſed iniq̄tates veſtre diuiſerunt inter vos ⁊ deū veſtrū: ⁊ pctā veſtra abſcōderūt faciē eius a vobis ne exaudiret. Manus em̄ veſtre ſanguine pollute ſunt: ⁊ digiti veſtri iniquitate Labia veſtra locuta ſunt mendacium: ⁊ lingua veſtra iniquitatem fatur. Et Hiere. Threnoꝝum. iij. Nos inique egimus ⁊ ad iracundiam prouocamus te: iccirco tu es inexorabilis. Et Dauid in pſ. lxv. Iniq̄tatē ſi aſpexi in corde meo nō exaudiet dñs. Et Prouer. xxviij. Qui declinat aures ſuas ne audiat legem: oratio eius erit execrabilis. ⁊ Iohā. ix. Scimus q: pctōres deus non exaudit.

ꝛ Chryſ. ſup Mat. Qui orat ꝛ peccat:
nō orat deū ſed deludit. ꝛ Prouer. xv.
Lōge eſt dn̄s ab impijs ꝛ orōnes iuſto
rum exaudiet. At contra eſt autoritas
Chryſ. qui ſic gloſat dictū xp̄i Luce. xi.
Oīs qui petit accipit: ſiue iuſtus: ſiue
pctōr. Et ad idē Augu. ſup Johem ait:
Si pctōres nō exaudiret deus: fruſtra
publicanus dixiſſet: Deus ꝓpitius eſto
mihi pctōri. Lu. xviij. Reſpōdeo ꝓ hu-
ius dubij ſolutione ſequēdo Alex. i. iij.
volumine ſumme. vbi. ē. q. xcſ. mē. iij. ꝙ
orantes hoīes in triplici varietate pn̄t
inueniri. Nā aliqui lꝫ valde pauci iuſti
ſunt. i. ſine pctō mortali: ꝛ orō eoꝝ po-
tētiſſima eſt vt oſtēdemus in ſermone
de vſu orōnis in ipſo Moyſe. ꝛ iō Ja-
co. v. dr̄: Multū em̄ valet depcatio iu-
ſti aſſidua. Aliqui ſunt pctōres obſtina
ti qui diutius ī malo perſeuerātes nō
ſe voluerūt corrigere: a deo vocati non
ſe voluerūt emēdare: obdurauerūt cor-
da ſua ſpernentes dei iudicia. Hi cum
qn̄qꝫ ꝓpter ſuā duriciē dei manuꝫ eos
caſtigantē ſentiāt in tribulatione poſi-
ti clamāt. Dn̄e dn̄e. Matth. xxv. ꝛ dn̄s
auertit faciē ſuā ab eis quibus dicit il-
lud Prouer. i. Uocaui ꝛ renuiſtis: extē-
di manū meā ꝛ non fuit qui aſpiceret:
deſperiſtis omne cōſiliū meū: ꝛ increpa
tiones meas negleriſtis. Ego quoqꝫ in
interitu veſtro ridebo: et ſubſannabo
vos cū vobis qđ timebatis aduenerit:
cū irruerit repētina calamitas: ꝛ interi
tus quaſi tēpeſtas ingruerit: qn̄ vene-
rit ſup vos tribulatio ꝛ anguſtia: tunc
inuocabūt me: ꝛ nō exaudiā: mane con-
ſurgent ꝛ non inuenient me: eo ꝙ exo-
ſam habuerint diſciplinā. Aliq̄ orantes
ſunt pctōres humiliati: q: lꝫ qn̄qꝫ pec-
cent: nō tn̄ ſemp retinēt ꝓpoſitū male
volūtatis: humiliant̄ deo: timēt illum
ob eiuſqꝫ reuerētiā aliqua bona opera
faciunt. Hi in ſuis neceſſitatibus orāt
deū: ſuāqꝫ implorant clementiam. Con
fortandi ſunt certe tales vt ſperent in
dn̄o qui ex miſericordia ſua eos audit:
nec in vanū orare permittit: quoniaꝫ vt
Aug. inquit in. c. adhuc inſtāt. de peni.
di. iij. Cur docuiſſet dn̄s orantes dicere
Dimitte nobis debita noſtra: niſi ipſe
miſericors perſuaderet qui nos ab hac
petitione nō vult deficere. hec ille. Pec
cator erat publicanus: ꝛ humiliatus ex
auditus eſt. Lu. xviij. Pctōr Ezechias
ꝛ orationem eius ꝓpter humilitatem
exaudiuit deus. Peccatores niniuite: ꝛ
orantes ꝛ ieiunantes dei iudiciuꝫ euaſ-
ſerunt. Ideo qui peccatores ſunt dum-
modo non ſint obſtinati ꝛ obdurati in
malicia ſua fiducialiter orent ad deuꝫ.
Autoritates aūt in ꝯtrariū allegare in-
telligende ſunt de peccatoribus obſti-
natis: aut de illis qui petunt aliquid a
deo ſm̄ deſiderium peccati: quos deus
aliqn̄ ex miſericordia non audit: qn̄qꝫ
vo ex vindicta exaudit permittens eos
amplius ruere in pctā: q: vt dicit Aug.
Deus quedā negat ꝓpitius que conce-
dit iratus. ¶ Secunda iniuſticia eſt ex
parte orationis. quando. ſ. oratio nō ha
bet rationē virtutis. Nam vt dicit Bo-
na. di. xvij. tertij libri. ar. ij. q. iij. In q̄li-
bet orōne duo ſunt conſideranda: ma-
teria. ſ. ꝛ forma. Materia orationis re-
ſpicit deſideriuꝫ petentis. Forma vo re
ſpicit diſcretionem proponentis. qn̄. ſ.
ille qui orat cōmittit oīa voluntati di-
uine: ſicut faciebat xp̄us qn̄ orans dice
bat ad patrē. Pr̄ ſi poſſibile eſt trāſeat
a me calix iſte: verūtamen non mea vo
luntas fiat: ſed tua. Mat. xxvi. Marci
xiiij. ꝛ Lu. xxij. Qui ſic orat etſi nō ſemp
impetret qđ petit ꝛ deſiderat: nūq̄ tn̄
orat ſine merito: qm̄ ſic orando deū ho-
norat: qui quandoqꝫ denegat tempora
lia iſta bona petentibꝰ: q: videt illa ani
me ſaluti eſſe contraria. Ex hoc legitur
in vita ſctē Petronille: quā ſctūs Mar
cellus ſcripſit: ꝙ cum ipſa filia eſſet Pe
tri apl̄i ꝛ ſpecioſa nimis: deo volente fe
bribus laborare cepit. Diſcipuli aūt pe
tri dixerūt ad eū. Cū oēs a te ſanent̄ in-
firmi: cur Petronillā iacere permittis.
Quibꝰ petrꝰ rn̄dit: Qr ſic expedit ei: verū
tn̄ ne putet̄ ipoſſibilitas ſanitatis eius

in nomine ieſu xpi illã ſanabo. Dixitqȝ ei. Surge petronilla velocius ⁊ miniſtra nobis. Que ſtatim ſanata ſurrexit ⁊ miniſtrauit eis. Cõpleto aũt miniſterio: Petrꝰ dixit ei. Petronilla redi ad lectum tuũ. Que ſtatim rediit ⁊ vt prius febribus laborare cepit. At vbi in dei amore cepit eſſe perfecta: eã pfecte ſanauit. Simile eſt quod legitur in vita ſancti Thome cantuarieñ. Cũ eñ q̃dã quẽ ſanctus Thomas dũ viuebat valde dilexerat grauiter ĩfirmaret: iuit ad eius tumbã ⁊ pro ſanitate rogauit impetrauitqȝ illã ad libitum. Sed dum ſanatus rediret cogitare cepit ꝙ illa ſanitas forſan aĩe ſue non expediret. Vñ iterũ ad ſepulcrũ rediens orauit: vt ſi non eſſet vtile anime ſue cõtinuo ipſa infirmitas rediret: ſtatimqȝ rediit ſicut prius. Propterea dicimus ꝙ qui bene orare volunt: oĩa tandẽ cõmittere debent voluntati diuine. ¶ Tertia iniuſticia eſt ex parte eius pro quo oratur. Fiunt eñ q̃nqȝ orationes ꝑ aliquibꝰ qui non merentur beneficia q̃ poſtulãtur ꝑ ipſis. Vñ deus dixit ad Hiere. de populo iudaico peſſimo ⁊ ĩdurato. Tu noli orare ꝑ populo hoc: nec aſſumes pro eis laudem ⁊ orationẽ vt non obſiſtas mihi: q2 ego non exaudiã te. Hiere. xj. c. Sed ad hoc facit exemplũ ſancti Bartholomei de quo in ſua legẽda ſic habet: Qđ anno dñi. ccc j. ſarraceni Siciliã inuadentes: Liparitanã inſulam vbi corpus ſcti Bartholomei q̇eſcebat vaſtauerunt: ac eius ſepulcrum confringentes: oſſa ipſius diſperſerũt. Apparuit autẽ ſanctus cuidã deuotiſſimo dicẽs: Surge collige oſſa mea que diſperſa ſunt. Cui ille. Qua rõne colligere aut aliquẽ tibi honorem exhibere debemus cum deleri permiſeris: nec auxilium nobis impenderis. Cui ille. Per multum tẽpus meritis meis dñs huic populo pepercit: ſed eoꝝ peccatis nimium inualeſcentibus ⁊ ad celũ clamãtibus iam ꝑ eis nõ valui veniã impetrare. Sed ex his dubitari ſolet an pro omnibus in hac vita exiſtentibus ſit orandum. Et rñdet Tho. vbi. ſ. ar. vij. in rñſione ad tertium argumentũ. Q2 pro pctõribus orandũ eſt vt ↄuertãtur: quia ſicut nulli ꝙdiu hic viuit ſubtrahendũ eſt correptionis beneficiũ: q2 non poſſumus diſtinguere predeſtinatos a reprobatis. vt Aug. dicit li. de correptione et gratie: ita etiã nulli eſt denegandũ orationis ſuffragium. Pro iuſtis etiam eſt orandũ vt perſeuerent ⁊ pficiant ⁊ vt non ſuperbiam dũ cõſiderant ſe alioꝝ ſuffragiis indigere.

¶ Q2 ſepe deus non exaudit orantes: quia ipſi veniam petentibus dare nolunt: aut crudeles ſunt pauperibꝰ: aut diffidentes deo. Capitulum. ij.

Secundum impedimẽtũ contrarium orantibus ne exaudiantur dicitur iniq̃tas q̃ inueniuntur in eis potiſſime tres iniquitates: videlȝ

Prima dr irremiſſibilitas.
Secũda dr crudelitas.
Tertia dr infidelitas.

¶ Prima dr iniq̃tas et irremiſſibilitas q̃ñ orantes nolunt ꝓximis ſuis q̇ eos leſerunt veniam petentibus indulgere ⁊ offenſas remittere. Jõ dr Eccl. xxviij. Relinque ꝓximo tuo nocenti te ⁊ tunc deprecanti tibi peccata ſoluẽtur. Xp̃s autẽ in euangel. Mat. v. orari iuſſit ꝓ perſequentibus et calumniãtibus.

¶ Sed circa hoc ſatis in dubio verſat animus. Primo quia in ſacra ſcriptura inducuntur multe imprecatiões cõtra inimicos. Dicitur eñ in pſ. vj. Erubeſcant ⁊ conturbentur omnes inimici mei. Et alibi pſ. xxx. Erubeſcant impii ⁊ deducantur in infernũ: muta fiãt labia doloſa. ⁊. vj. Confundantur ⁊ reuereantur inimici mei ⁊c. ¶ Secundo q2 vindicari de inimicis in malũ inimicorum cedit: ſed ſancti vindictã de inimicis petunt. ſicut patet Apoc. vj. vbi martyres xpi inducuntur di. Vſqȝquo nõ vindicas ſanguinem noſtrũ de his qui habitant in terra. Et Helias roga-

uit vt ignis deſcenderet de celo q̄ cōſu-
meret duos principes quinquagena-
rios: ꝛ exauditus eſt. iiij. Reg. j. ¶ Ter-
tio q: operatio hominis et eius oratio
nō deberēt eſſe ꝯtraria. ſed hoīes qn̄qꝫ
licite impugnāt inimicos: alioq̄n oīa
bella eſſent illicita: ergo videtur ꝙ non
ſit ꝓ inimicis orandū. Reſpōdet Tho.
vbi. ſ. eo modo quo tenemur diligere
inimicos tenemur ꝛ pro eis orare. Di-
ligimus eñ in eis naturam nō culpā.
Diligere etiāꝫ inimicos in generali eſt
in precepto: nō aūt in ſpeciali. vt ſcilꝫ
homo ſm̄ ꝑparationē animi ſit para-
tus etiā ſpecialiter inimicū diligere et
eū iuuare in neceſſitatis articulo vel ſi
veniā peteret. Sed ī ſpeciali inimicos
diligere abſolute ꝛ eos iuuare ꝑfectio-
nis eſt. Similiter ꝛ neceſſitatis eſt vt
a cōībus noſtris orationibus quas ꝓ
alijs facimꝰ inimicos nō excludamus.
Quod aūt ſpecialiter oremus ꝑfectio-
nis eſt nō neceſſitatis niſi in aliquo ca-
ſu ſpeciali. ¶ Ad primū ergo dicendūꝫ
ꝙ imprecationes que in ſacra ſcriptu-
ra ponūtur quadrupliciter poſſunt in-
telligi. Uno modo ſm̄ ꝙ ꝓphete ſolēt
figura imprecantis futura predicere.
vt Aug. dicit in li. de ſermone domini
in monte. Secūdo modo ꝓut quedam
temporalia mala peccatoribus qn̄qꝫ a
deo ad correptionē mittunt. ¶ Tertio
modo intelliguntur petere nō ꝯ̄ ipſos
hoīes: ſed ꝯtra regnū peccati: vt ſcilicꝫ
correptione hominū peccatū deſtruat.
¶ Quarto modo cōformando volūta-
tē ſuā diuine iuſticie circa dānationem
perſeuerantiū in peccato. ¶ Ad ſecūdū
dicendum ꝙ ſicut in eodem lib. Aug.
ait: Uindicta ſanctoꝝ eſt propter diui-
nam iuſticiā q: vt inquit pſ. lviij. Leta-
bitur iuſtus cūꝫ viderit vindictā. ¶ Ad
tertiū dicendum ꝙ licitū eſt impugna-
re inimicos vt compeſcantur a pecca-
tis eo ꝙ cedit in bonū eorū. Et ſic licet
orando petere aliqua temporalia ma-
la inimicorum vt corrigātur. Et ſic ora-
tio ꝛ opatio erūt ꝯ̄ria. ¶ Scd̄a iniq̄tas
dicitur crudelitatis qn̄ orantes deum
liberalem inuenire volunt: ꝛ ipſi proxi-
mis ſuis auari ſunt ꝛ crudeles. Jō To-
bie. xij. dicitur: Bona eſt oratio cum ie-
iunio ꝛ elemoſyna. ¶ Tertia iniq̄tas di-
citur infidelitatis. Orant multi ſine fi-
de: ſumendo fidem ꝓ fiducia ſiue con-
fidentia. Jdeo dicitur Jacobi. j. Si q̄s
indiget ſapiētia poſtulet a deo. poſtu-
let autē in fide nihil heſitans. Nam vt
in quit pſalmiſta pſ. xxxij. Oculi domi-
ni ſuper metuētes eum: ꝛ in eis qui ſpe-
rant ſuper miā eius. Et Prouerb. xxx.
Clypeus eſt dn̄s omnibus ſperātibus
in ſe. Et Eccl'i. ij. Reſpice filij nationes
hoīm: ꝛ ſcitote quia nullus ſperauit in
domino et confuſus eſt.

¶ Cur deus qn̄qꝫ nō exaudit orātes ꝓ-
pter illorum impatiētiā: ꝛ qualiter orā-
dum eſt perſeueranter. Caplm. iij.

Ertiū impedimentūꝫ cōtra-
rium orantibus ne exaudiā-
tur dicitur impatiētis. Sūt
eñ multi qui ſi ſtatim nō ex-
audientur cum orāt efficiunt impatiē-
tes murmurāt de deo ꝛ ad deū ampliꝰ
redire nolunt: deum eſſe durum tena-
cem ꝛ auarū di. Quibus ſonare debet:
vox euangelica xp̄i di. Lu. xj. Quis ve-
ſtrum habebit amicum ꝛ ibit ad illum
media nocte dicens: Amice accōmoda
mihi tres panes: qm̄ amicus meus ve-
nit de via ad me ꝛ nō habeo quod po-
nam ante illum. Et ille deintus reſpon-
dēs dicat: Noli mihi moleſtus eſſe. Jā
clauſum eſt oſtium: ꝛ pueri mei mecūꝫ
ſunt in cubili non poſſum ſurgere ꝛ da-
re tibi. Et ille perſeuerauerit pulſans.
Dico vobis. Et ſi non dabit illi ſurgēs
eo ꝙ amicus eius ſit propter importu-
nitatem tamen eius ſurget: ꝛ dabit illi
quotquot habet neceſſarios. Et ideo
dico vobis. Petite ꝛ dabit vobis. Ubi
xp̄s docet nos ꝑſeueranter orare: quia
perſeuerantia continua in quodlibet
opere arduo ſatis ꝓdeſt. Jdeo ait Oui-
dius lib. ij. de ponto. Percuſſu crebro
ſaxa cauantur aquis. Et lib. iiij. dicit:

Gutta cauat lapidem non vi ſed ſepe cadendo. Et lib. j. de arte amādi. Quid magis eſt durum ſaxo quid molli⁹ vnde: Dura tm̄ molli ſaxa cauantur aqua. Et Iob. xiiij. Lapides excauent aque: ⁊ alluuione paulatim terra conſumit. Nec propterea quia replicatis vicibus deus vult exorari: illiberalis ⁊ inurbanus eſt cenſendus: qui ideo quandoqꝫ ſua beneficia rogatus differt conferre vt nos humiliet vt corda noſtra magis inflāmet ⁊ beneficia ſua ſapidiora reddat. Amoueātur ergo impedimēta predicta ⁊ erit tranquillitas in animo orātis. Cui chriſtus hic dabit gratiam: et poſtea gloriam. Amen.

¶ Dominica Inuocauit in mane de tēpore bene diſpenſando. Sermo. xxij.

Ecce nunc tempus acceptabile.

Doctoris gentium verba ſunt iſta. ij. Cor. vj. c. ⁊ in epiſtola preſentis dominice. Ponderanda ſunt verba apoſtoli que de tempore dicit in lectione occurrentis epiſtole: qm̄ nulla grauior periculoſiorqꝫ iactura ꝙ̄ perditio tēporis. Illud nāqꝫ datum eſt nobis a deo vt poſſimus mereri regnum eternum. Si tamen defecerit ſine merito deficiet etiaꝫ ſpes noſtre ſalutis. Diximus enim in precedentibus ſermonibus de iuſticia dei qualiter hi qui in īferno ſunt extra omnē ſtatū omneqꝫ tempus merendi dolent ſe eſſe poſitos. Solerter itaqꝫ vnuſquiſqꝫ ſtudere debet vt temp⁹ ſibi conceſſum fructuoſe diſpenſet: quod quia pleriqꝫ negligunt iccirco in pſenti ſermone de tempore erimus locuturi: de quo pncipaliter tria myſteria ꝓponimus contemplanda.

Primum dr̄ conditio.
Scd̄m dr̄ nominatio.
Tertium dr̄ obſeruatio.

¶ De tribus conditionibus temporis ſcilicꝫ breuitate: mobilitate: ⁊ irreuocabilitate. Capitulum. j.

Primum myſteriū ɔtēplandum de tēpore dicitur conditio. In quo attente conſiderare debemus quot ſunt principales tēporis ɔditiones. Et reducimus illas ad tres: videlꝫ

Prima dr̄ breuitatis.
Scd̄a mobilitatis.
Tertia irreuocabilitatis.

¶ Prima conditio tēporis dr̄ breuitas q2 vt inqt Paul⁹. j. Cor. vij. Tēpus breue eſt. Et hoc tripliciter.

Primo reſpectu ſui.
Secundo reſpectu dei.
Tertio reſpectu noſtri.

¶ Primo tp̄s eſt breue reſpectu ſui: q2 incepit eſſe ⁊ deſinet eſſe. Q2 tēpus incepit eſſe patꝫ ꝑ dicta doctoꝝ. Vn̄ Caſſiodorus ſup. ps. liiij. ait: Tēpus tunc cepit qd̄ mūdus ſumpſit initiū. Et origenes lib. j. ſup Gen̄: Tēpus non erat anteqꝫ mūdus nō eſſet: ſꝫ eſſe cepit. Et Iſid̄. lib. j. de ſummo bono. Nulla an̄ pricipiū mūdi fuerūt tp̄a q2 cū ipm̄ ſit creatura in pncipiū mūdi factum eſſe credēdū eſt. Et Aug. li. v. de trini. Tp̄s non cepit in tp̄e. Nō eni erat tp̄s ante ꝙ̄ eſſet tp̄s. Et ſi diceret ꝙ oē qd̄ cepit eſſe aut cepit eſſe in tp̄e aut in eternitate. Si ergo tp̄s cepit eſſe ⁊ nō cepit eē in eternitate: ergo cepit eſſe ī tp̄e. Rndet. d. Bon̄. ij. di. ſcd̄i li. in declaratione lr̄e. Q2 ſm̄ Aug. differt dicere aliqd̄ fieri, ex tp̄e ⁊ in tp̄e ⁊ cū tp̄e. Ex eni importat ordinē: in īportat cōtinētiā: cū importat ſimultatē. ⁊ iō nihil factū eſt in tp̄e: nec ex tp̄e niſi qd̄ excedit a tp̄e. Q2 ergo tp̄s ⁊ ea q̄ in primordio tp̄is creata ſunt a tp̄e nō excedunt. iō di. Aug. ea eſſe creata cū tp̄e: non in tp̄e: nec ex tēpore. ¶ Scd̄m autē Bedam quē magiſter inducit in textu quattuor fuerūt a pricipio creata: ſcilicꝫ materia pma: angelica natura: celū empyreuꝫ ⁊ tp̄s. Dicit tn̄. d. Bon̄. vbi. ſ. ar. ij. q. j. ꝙ tempus accipi cōſueuit in ſcripturis ſctōꝝ qdruplr̄. ſcilicꝫ cōiſſime: cōiter: propriꝫ ⁊ magis proprie. Cōmuniſſime tp̄s di-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN